

Psalms 146

1 Alelujā! Teici To Kungu, mana dvēsele!

2 Es slavēšu To Kungu, kamēr dzīvošu, es dziedāšu savam Dievam, kamēr vēl šie būšu!

3 Nepaļaujieties uz dižciltīgajiem, uz cilvēku bērniem, kas taču nevar palīdzēt!

4 Kad gars iziet no miesas, tad viņi atgriežas pīšļos, un tai pašā brīdī viņu nodomi aiziet bojā.

5 Svētīgs tas, kura palīgs ir Jēkaba Dievs un kura cerība balstās uz To Kungu, viņa Dievu,

6 kas radījis debesis un zemi, jūru un visu, kas tanī iekšā, kas paliek mūžīgi uzticīgs,

7 Viņš nes tiesu tiem, kas varas darbus cieš, un dod maizi izsalkušiem. Tas Kungs atsvabina cietumniekus.

8 Tas Kungs atdara acis aklajiem; Tas Kungs uzceļ nospiestos; Tas Kungs mīl taisnos.

9 Tas Kungs pasargā svešiniekus un bāreņus un uztur atraitnes, bet bezdievīgo gaitām Viņš neļauj izdoties.

10 Tas Kungs būs mūžīgi ķēniņš, Tavs Dievs, Ciāna, uz radu radiem! Alelujā! Āmen.

Grēksūdze

“Svētīgs ir tas, kam pārkāpumi piedoti un grēki izdzēsti.” (Ps.32:1)

Klusībā pārdomāsim to, kas pēdējā laikā nav bijis labs mūsu dzīvē; kur neesam bijuši mīlestībā pret Dievu un pret cilvēkiem. Pēc tam lūgšana:

“Visuspēcīgais Dievs, sirdsžēlīgais Tēvs!

Es, nabaga grēcinieks, Tev sūdzu savus grēkus, ar ko esmu grēkojis domās, vārdos un darbos. Bet es tos no sirds nožēloju, un tie man gauži sāp, un es Tevi lūdzu Tavas lielās apžēlošanas un Tava mīlā Dēla, Jēzus Kristus, mana Pestītāja, rūgto ciešanu un nāves dēļ: esi man, grēciniekam žēlīgs, piedod man visus manus grēkus un dod man Sava Svētā Gara spēku, ka varu atgriezties!”

Kungs, apžēlojies, Kristu, apžēlojies! Kungs, apžēlojies!

Absolūcija:

“... cik augstu ir debesis pār zemi, tik liela ir Dieva žēlastība pret tiem, kas Viņu bīstas.

Cik tālu ir rīti no vakariem, tik tālu Viņš atliek mūsu pārkāpumus nost no mums.

Kā Tēvs apžēlojas par bērniem, tā Tas Kungs apžēlojas par tiem, kas Viņu bīstas.” (Ps.103,11-13)

Visspēcīgais un mūžīgais Dievs par mums ir apžēlojies Kristū Jēzū un Viņa dēļ mums piedod visus mūsu grēkus, un dod mums žēlastību, ka atgriežamies un iemantojam mūžīgo dzīvību.

Lasījums no Marka ev. 7. nod. 24–37

24 Un no turienes cēlies Viņš nogāja uz Tiras robežām. Un, kādā namā iegājis, Viņš gribēja, lai neviens to nemanītu; bet nevarēja palikt apslēpts.

25 Bet kāda sieva, kuras meitiņai bija nešķīsts gars, par Viņu dzirdējusi, tūliņ nāca un nometās pie Viņa kājām.

26 Bet šī sieva bija grieķiete, dzimusi sirofeniķiete, un lūdza Jēzu, lai Viņš izdzītu ļauno garu no viņas meitas.

27 Un Viņš tai sacīja: "Lai papriekš bērni top paēdināti, jo neklājas maizi atņemt bērniem un sunīšiem mest priekšā."

28 Bet viņa atbildēja un Tam sacīja: "Tā gan ir, Kungs; bet tomēr sunīši ēd apakš galda no bērnu druskām."

29 Un Viņš uz to sacīja: "Šī vārda dēļ ej! Ļaunais gars ir izgājis no tavas meitas."

30 Un, nogājusi savās mājās, viņa atrada meitiņu gultā guļam, un ļaunais gars bija izgājis.

31 Un atkal, izgājis no Tiras robežām, Viņš nāca caur Sidonu pie Galilejas jūras desmit pilsētu robežās.

32 Un pie Viņa atveda kādu kurlmēmu un Viņu lūdza, lai Viņš tam uzliktu roku.

33 Un Viņš to ņēma no ļaudīm savrup un lika Savus pirkstus viņa ausīs, splāva un aizskāra viņa mēli, 34 un skatījās uz debesīm, nopūtās un sacīja uz to: "Efata, tas ir: atveries."

35 Un viņa ausis atvērās, un tūdaļ atraisījās viņa mēles saite, un viņš pareizi runāja.

36 Un Viņš tiem pavēlēja to nevienam nesacīt; bet, jo vairāk to aizliedza, jo vairāk tie to izpaua

37 un brīnījās ļoti par to un sacīja: "Viņš visas lietas ir labi darījis; Viņš dara, ka pat kurlie dzird un mēmie runā." Tie ir Tā Kunga vārdi.

Ticības apliecība

*Apliecināsim savu ticību ar **Apustuļu ticības apliecības** vārdiem:*

Es ticu uz **Dievu Tēvu**, Visuvaldītāju, debess un zemes Radītāju;

un uz **Jēzu Kristu**, Dieva vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu, kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas, cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts, nokāpis ellē, trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem, uzkāpis debesīs, sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas, no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos.

Es ticu uz **Svēto Garu**, vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi, grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvošanu. Āmen!

Dziesma: 205 Debess gaismas avots vajā

Sprediķis

Dziesma: 321 Prieku, prieku sirdīs jūtam

Pārdomas pēc sprediķa

Ziņojumi

Lūgšana.

Mīļais Dievs!

Visuspēcīgais, mūžīgais Dievs, mīļais Debesu Tēvs, visa Radītājs, kas ar Tēva mīlestību gādā par mums. Tu mūs sargi un aicini pie sevis labestībā un pacietībā. Caur Svēto Garu Tu mums piešķir drosmi būt Kristus apliecinātājiem ar vārdiem un visu mūsu dzīvi.

Mēs Tevi lūdzam, atklāj savu spēku un varenību mūsu draudzēs un mūsu baznīcā, lai neviens no mums nesāktu šaubīties dzīves grūtībās.

Palīdzi vientuļajiem, noskumušajiem, izsalkušajiem un nosalušajiem izjust Tavu klātbūtni.

Palīdzi visiem, kas kalpo Tev un saviem līdzcilvēkiem apzinīgi un ar prieku – Kristus vārdā.

Kungs, stiprini arī mūsu ģimenes, esi ar visiem, kas mums ir mīļi – tuvumā un tālumā. Paldies Tev, ka Tavā rokā zinām arī mirušos.

Mēs Tevi lūdzam par tiem, kas cilvēku nesaticības un varmācības dēļ ir zaudējuši mājas, kam ir bailes no rītdienas, jo nezina, kur atrast patvērumu. Lūdzam par situāciju Ukrainā, uzklausi tos, kas sauc pēc Tavas palīdzības, kas cieš, kas sev apkārt piedzīvo nāvi un iznīcību. Dod mums atvērtu skatu, lai saredzam, kā mēs varētu palīdzēt.

Svētī Tu jauno nedēļu, lai Tavs Gars mūs vada. To mēs lūdzam Jēzus Kristus vārdā. Āmen.

Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienīšķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī no ļauna. Jo Tev pieder valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.

Svētības vārdi

Tas Kungs lai mūs svētī un lai mūs pasargā!

Tas Kungs lai apgaismo savu vaigu pār mums un ir mums žēlīgs!

Tas Kungs lai paceļ savu vaigu pār mums un dod mums mieru! Āmen.

Dziesma: 257 Dievs, Tevi slavējam